

Да умрѣх не ма оставашь ;

Да живѣѣх не желайшь .

Кат' си зела любовь-та ми ,

Остави ма да забвѣх ,

Че дано като замних

Вѣрность-та ми да позидѣишь .

Уморених отъ твой-та строгость ,

Да та намръзѣх са мжчѣх

И отъ тебѣ да са отахчѣх ,

Че да са отзрѣѣх ,

Дор' не си ма умор-ла ;

Но отбѣшамъ и бѣламъ снах ,

Като ми си толкозѣ мила :

Тѣи нейизлѣзва на главѣх .

Виждамъ , ты ма необычашь

И странишь и са отричашь ;

Но е въ мене вѣчь възлѣпена

Твой-та чѣдна красота .

Ты си дѣто че владѣешь

Радость-та ми и искрѣ-та ми ,

Животъ тз ми и искрѣ-та ми ,

Сичко-то ми на свѣта !

Но и тѣи отъ тебѣ забравених ,